

Arrest

nr. 100 867 van 11 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. HENDRICKX, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 6 augustus 2012 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal nam op 30 oktober 2012 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan per aangetekend schrijven van 31 oktober 2012 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- Ten aanzien van eerste verzoeker:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, een Turkmeense soenniet zijn en afkomstig zijn van Kirkuk in Centraal-Irak. U zou gehuwd zijn met S.(...) S.(...) (O.V. 7.552.698) en drie kinderen hebben. U zou nooit politiek actief zijn geweest en geen problemen hebben gekend met de Iraakse overheid. U zou in de wijk Mussala hebben gewoond en eigenaar zijn geweest van een supermarkt. In 2006 zou u gewond zijn geraakt toen een autobom ontplofte in de buurt waar u inkopen deed. U zou hiervan nog steeds littekens hebben.

In de zomer van 2007 zou een onbekende persoon naar uw winkel zijn gekomen. Hij zou u gezegd hebben dat hij uw werk apprecieerde. De volgende dag zou deze persoon opnieuw naar uw winkel zijn gekomen. Hij zou u gezegd hebben dat de rijken hun partij moesten helpen. U zou deze persoon aan de deur hebben gezet en hem verboden hebben om nog naar de winkel terug te komen. Later zou een auto langs uw winkel gepasseerd zijn. De inzittenden zouden een karton bij zich hebben gehad waarop stond dat ze u zouden vermoorden. Nadien zouden drie personen in uw winkel zijn geweest. Zij zouden u bedreigd hebben met de dood indien u hen binnen de week geen 100.000 dollar zou betalen. Voor het einde van die week zou u Irak met uw gezin hebben verlaten en naar Nederland zijn gereisd.

Op 15 oktober 2007 zou u een asielaanvraag hebben ingediend in Nederland (Ter Apel). Tijdens uw verblijf in Nederland, meer bepaald op 18 juni 2010, zou uw broer op straat beroofd en vermoord zijn door onbekenden. U verklaart dat uw broer werd gedood door Turkmenen en dat zijn dood geen verband houdt met uw probleem.

Nadat uw asielaanvraag in Nederland werd afgewezen, zou u op 8 augustus 2011 gerepatrieerd zijn naar Irak, waarna u zich met uw gezin opnieuw in de wijk Mussala (Kirkuk) zou hebben gevestigd.

Rond maart 2012 zou u uw supermarkt heropend hebben. Ongeveer een week later zou u opnieuw problemen hebben gekend. Twee onbekenden zouden uw winkel zijn binnengekomen en u gezegd hebben dat 'A.(...) G.(...)' u de groeten deed. A.(...) G.(...) zou een bekende Arabier in Kirkuk zijn die relaties heeft met de overheid en erom gekend staat om rijke families in Kirkuk af te persen. U verklaart dat het om dezelfde persoon gaat met wie u eerder in 2007 problemen ondervond. Na dit voorval zou u naar huis zijn gegaan en alles aan uw moeder hebben verteld. Drie dagen later zou u opnieuw uw winkel hebben geopend. Ongeveer een week na het eerste bezoek zouden vier personen naar uw winkel zijn gekomen. Zij zouden u hebben gezegd dat u uw belofte om hen eerder geld te geven niet had nagekomen en ze dit keer zouden afrekenen met uw kinderen. Uw bezoekers zouden u hebben meegedeeld dat zij later nog eens zouden langskomen om een overeenkomst te sluiten. Na deze gebeurtenis zou u onmiddellijk uw winkel hebben gesloten. U zou onmiddellijk uw echtgenote en uw kinderen naar het huis van uw schoonvader hebben gebracht, die eveneens in Musalla woont. Uzelf zou ondergedoken zijn en op verschillende plaatsen (Mussala, Rahim Awa, Domiz) hebben verbleven. Op 25 juli 2012 zou u met uw gezin Kirkuk hebben verlaten en naar een vriend in Erbil zijn gegaan. Dezelfde nacht zouden jullie in Erbil het vliegtuig hebben genomen naar Turkije. Op 2 augustus 2012 zou u met een caravan naar België zijn gereisd. De reis naar België zou u in totaal 25.000 dollar hebben gekost.

U zou op 6 augustus 2012 in België zijn aangekomen. Dezelfde dag, op 6 augustus 2012, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U verklaart dat kort na uw vertrek vier leden van één Turkmeense familie (verre familie van uw vader) in Kirkuk zijn vermoord. Zij zouden eveneens zijn afgeperst.

B. Motivering

Dient te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat de verklaringen die u in België in het kader van uw asielaanvraag aflegde op verschillende punten afwijken van uw asielverklaringen in Nederland. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig op de helling te staan. Een kopie van uw asielverklaringen in Nederland bevindt zich in het administratief dossier.

Ten eerste zijn uw verklaringen aangaande de identiteit van de personen (groepering) waarmee u problemen kent niet gelijklopend. Voor de Nederlandse asielinstanties verklaarde u uitdrukkelijk dat uw belagers zichzelf in 2007 niet bekendmaakten. Tevens verklaarde u niet op de hoogte te zijn van de identiteit van uw belagers. U haalde aan dat er veel mensen zijn die anderen doden en u niet weet wie ze waren (zie rapport nader gehoor, p.7). Voor het Commissariaat-generaal (CGVS) legde u hierover andere verklaringen af. U haalde aan dat de personen die in maart 2012 naar uw winkel kwamen u zeiden dat A.(...) G.(...) u de groeten stuurde. Hieraan voegde u toe dat A.(...) G.(...) dezelfde persoon is met wie u in 2007 problemen kende (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Alsook zei u uitdrukkelijk dat uw belagers zich reeds in 2007 bekend maakten als zijnde mensen van 'A.(...) G.(...)' (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Voor het CGVS voegde u eraan toe dat A.(...) G.(...) een bekende maffiapersoon in Kirkuk is die relaties heeft met de overheid en erom bekend staat dat hij rijken afperst

(zie gehoorverslag CGVS, p.9). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de identiteit van uw belagers is opmerkelijk en brengt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

Voorts sprak u zich tegen aangaande het bedrag dat uw belagers u in 2007 vroegen. Voor de Nederlandse asielinstanties verklaarde u dat u voor 20.000 dollar werd afgeperst (zie rapport van nader gehoor, p.7). In tegenstelling hiermee zei u voor het CGVS dat men u in 2007 100.000 dollar vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dat u zich tegensprekt over het bedrag dat u uw belagers moest betalen, doet het CGVS verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen.

Voorts is het merkwaardig dat u voor het CGVS met geen woord repte over de bedreigingen in 2007 aan het adres van uw zus Samira. Voor de Nederlandse asielinstanties zei u dat u geld moest betalen en dat men anders iets met uw zus zou doen (zie rapport nader gehoor, p.4).

Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van uw asielverklaringen op de helling. Bovendien zijn uw verklaringen aangaande de periode waarop u uw winkel na uw terugkeer uit Nederland opnieuw opende en u opnieuw problemen ondervond niet coherent.

De ene keer verklaarde u voor het CGVS dat u uw winkel in maart 2012 heropend heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U voegde eraan toe dat u een week later opnieuw problemen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd hierop wanneer precies in de maand maart u een probleem kreeg, wist u dit niet (zie gehoorverslag CGVS, p.5). In strijd met bovenstaande zei u tijdens hetzelfde gehoor dat uw winkel reeds drie maanden was geopend toen u problemen kreeg (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U voegde er in dit verband aan toe dat u uw winkel in november 2011 heropende (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Bovenstaande incoherenties zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling.

In dit verband dient tevens te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegde als zou u na uw terugkeer uit Nederland uw werk in uw supermarkt in Kirkuk zou hebben hervat. Het feit dat u hiervan geen enkel bewijsstuk neerlegde is niet onbelangrijk aangezien uit uw verklaringen blijkt dat uw belagers u zowel in 2007 als in 2012 in uw winkel kwamen lastigvallen (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en p.8).

Verder dient te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat uw familie tijdens jullie verblijf in Nederland geen enkel probleem met A.(...) G.(...) of zijn mensen heeft gekend. Nochtans beloofde u hen in 2007 om 100.000 dollar te betalen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Ook na uw terugkeer naar Kirkuk kende u gedurende verschillende maanden geen enkel probleem. Dat u in maart 2012 plots opnieuw door A.(...) G.(...)'s mensen wordt benaderd, is uitermate merkwaardig. In dit verband dient bovendien te worden opgemerkt dat u geen elementen aanhaalde waaruit blijkt dat u of uw familie sinds maart 2012 nog gevisieerd worden (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondermijnd door het feit dat u op geen enkel ogenblik geprobeerd heeft om informatie in te winnen bij uw collega winkeliers in Mussala teneinde te weten te komen of deze mensen na maart 2012 nog zijn langsgekomen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Dat u dit heeft nagelaten doet vragen rijzen bij de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Bovenstaande opmerkingen roepen ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voor wat vervolgens het door u aangehaalde probleem in 2006 betreft, dient te worden opgemerkt dat u uitdrukkelijk zelf verklaarde het slachtoffer te zijn geworden van de algemene onveilige situatie in uw stad. Niets wijst erop dat u toen persoonlijk gevisieerd was (zie gehoorverslag CGVS, p.10).

Aangaande het door u aangehaalde incident, waarbij uw broer werd gedood, haalde u verder aan dat er geen verband bestaat met het door u aangehaalde probleem met A.(...) G.(...) en dat de ouders van uw broer Turkmene waren (zie gehoorverslag CGVS, p.15).

Voor wat betreft uw verklaring als zouden kort na uw vertrek uit Irak vier leden van één Turkmeense familie (waarvan u verklaart dat deze verre familie is van uw vader) zijn vermoord, dient te worden opgemerkt dat u geen stukken aanbracht waaruit uw verwantschapsband met desbetreffende familie blijkt (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Familieleden van het slachtoffer zouden in verdenking zijn gesteld maar nog niet zijn opgepakt. U haalde geen concrete elementen aan die erop wijzen dat A.(...) G.(...) met hun dood in verband kan worden gebracht of dat u tengevolge deze gebeurtenissen een vrees voor vervolging zou moeten koesteren (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend.

Tenslotte zijn de door u neergelegde documenten, namelijk de vluchtelingenkaarten van u en uw gezinsleden en documenten in verband met uw terugkeer vanuit Nederland naar Irak met de hulp van het IOM, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie wijzigen. Zij staven uw verklaringen aangaande jullie asielaanvraag en verblijf in Nederland en het feit dat jullie in augustus 2011 naar Irak zijn teruggekeerd, wat hier niet ter discussie staat. Het door u neergelegde medische attest van het Centre Hospitalier Régional de Namur toont aan dat u klachten heeft over hoofdpijn, maar

wijzig niets aan bovenstaande appreciatie daar ze geen nieuwe elementen aan uw asielaanvraag toevoegen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Kirkuk in de provincie Kirkuk in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Kirkuk wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Kirkuk merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkuk is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Er wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld en/of doelgericht geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkuk. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Kirkuk leven, verminderd (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk" dd. 31 juli 2012). Ook het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er in 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen. De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Net als in de hoofdstad Bagdad deden de belangrijkste veiligheidsincidenten zich voor net na het vertrek van deze Amerikaanse troepen. Met uitzondering van de maand maart 2012, toen er in Kirkuk één zware aanslag werd gepleegd, blijft de provincie Kirkuk relatief goed gespaard van grootschalige aanslagen. Van april 2012 tot op heden was de situatie er niet uitzonderlijk en bleven grootschalige aanslagen uit. Er is wel sprake van kleinschalige aanslagen, maar deze zijn duidelijk doelgericht (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk" dd. 31 juli 2012).

In Kirkuk is er sinds het vertrek van de Amerikanen aldus geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk subsidiaire bescherming toe te kennen. Het geweld in de provincie Kirkuk is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Kirkuk dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Kirkuk aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Kirkuk actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kirkuk aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een risico in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, een Turkmeense soenniet zijn en afkomstig zijn van Kirkuk. U zou uw land van herkomst hebben verlaten omwille van de problemen van uw echtgenoot A.(...) Q.(...) K.(...) (O.V. 7.552.698). Hij zou afgeperst zijn omdat jullie rijk zijn. In 2007 zou u met uw gezin een eerste keer Irak hebben verlaten en naar Nederland zijn gevlucht. Nadat jullie asielaanvraag in Nederland negatief werd beoordeeld, zouden jullie in augustus 2011 naar

Irak gerepatrieerd zijn. Jullie zouden zich opnieuw in Kirkuk hebben gevestigd. Op 10 oktober 2011 zou uw vader tijdens een aanslag in Kirkuk om het leven zijn gekomen. In maart 2012 zou uw echtgenoot opnieuw, door dezelfde personen als met wie hij in 2007 problemen kende, zijn lastiggevallen en zijn afgeperst. Op 25 juli 2012 zou u samen met uw echtgenoot en uw drie kinderen Irak een tweede keer hebben verlaten en via Turkije naar België zijn gekomen. U zou op 6 augustus 2012 in België zijn aangekomen. Dezelfde dag, op 6 augustus 2012, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal (CGVS) in het kader van uw asielaanvraag aflegde, blijkt dat u uw asielaanvraag volledig baseert op de motieven die door uw echtgenoot A.(...) Q.(...) K.(...) (O.V. 7.552.698) werden aangehaald. U haalde aan nooit persoonlijke problemen te hebben gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Er werd in zijn hoofde een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook voor wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

(...)

Voor wat betreft uw verklaringen aangaande het overlijden van uw vader, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat uw vader het slachtoffer werd van de algemene onveilige situatie in Kirkuk in oktober 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en verklaring DVZ, nummer 11). Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u als gevolg van dit incident een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het door u neergelegde medisch attest van het Centre Hospitalier Régional de Namur tenslotte, vermag niet deze appreciatie te wijzigen. Het stuk toont aan dat u medische problemen heeft, wat hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Tenslotte menen verzoekers een manifeste beoordelingsfout te kunnen vaststellen. Volgens verzoekers schenden de bestreden beslissingen de aangevoerde bepalingen en beginselen omdat de commissaris-generaal oordeelde dat er geen sprake is van vervolging of ernstige schade, terwijl een administratieve rechtshandeling de feitelijke en juridische overwegingen moet bevatten die de beslissing schragen en deze afdoende moeten zijn. Met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen voor de Nederlandse en de Belgische asielinstanties, volhardten verzoekers in hun verklaringen die zij voor de Belgische asielinstanties hebben afgelegd. Eerste verzoeker bevestigt verder dat hij zijn thuisland heeft moeten verlaten omwille van problemen aldaar en deelt mee dat hij bij zijn aankomst in Kirkuk opnieuw gestart is met zijn supermarkt en werd afgeperst door A. G., net zoals voor zijn vertrek uit Irak naar Nederland. Volgens eerste verzoeker staat A. G. bekend om het afpersen van rijke families in Kirkuk en heeft hij relaties met de overheid. Wat betreft de exacte datum dat de winkel werd heropend, stellen verzoekers dat zij zich de exacte datum niet meer herinneren, maar dat het in maart 2012 was. Thans bevestigt eerste verzoeker dat hij kort na de opening van de winkel opnieuw problemen kreeg. Verzoekers stellen tenslotte dat zij ter staving van hun verklaringen hun vluchtelingenkaarten, de documenten in verband met de terugkeer vanuit Nederland naar Irak en een medisch attest van het CHR in Namen dat de hoofdpijnklaachten van eerste verzoeker bevestigt hebben overgemaakt aan de verwerende partij.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voeren verzoekers aan dat hun relaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers citeren artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stellen dat zij bij terugkeer naar hun land het slachtoffer zullen worden van willekeurig geweld als gevolg van het gewapend conflict dat er aan de gang is. Naar aanleiding van de bewering van de commissaris-generaal dat het geweld in de provincie Kirkuk eerder beperkt is, stellen

verzoekers dat dit geïnterpreteerd kan worden en dat er toch nog een risico voor hun leven voorhanden is. Verzoekers menen dat het Commissariaat-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak nog steeds problematisch is. Zij citeren uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd en stellen dat verwezen wordt naar algemene feiten die dateren van een aantal maanden geleden en dat de subsidiaire bescherming niet op individuele basis wordt beoordeeld. Volgens verzoekers zijn de gegevens die zij hebben verstrekt echter voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op 16 januari 2013 maken verzoekers per drager een bewijs over betreffende hun winkel in hun thuisland, met vertaling.

Op 26 februari 2013 maakten verzoekers per fax opnieuw dezelfde stukken over met betrekking tot hun handelsactiviteiten in Kirkuk.

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing.

2.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden

2.5. In de bestreden beslissing die in hoofde van tweede verzoekster werd genomen, wordt grotendeels verwezen naar de motieven van de beslissing ten aanzien van haar echtgenoot. In deze beslissing wordt gesteld dat het relaas van eerste verzoeker ongeloofwaardig is omdat zijn verklaringen in België afwijken van de asielverklaringen die hij in Nederland had afgelegd. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker in Nederland onwetend was over de identiteit van zijn belagers en thans in België verklaarde dat de belagers zich reeds in 2007 bekend maakten als mensen van A. G., die een bekend maffiapersoonage in Kirkuk zou zijn. Vervolgens liepen de verklaringen van eerste verzoeker uiteen over het bedrag waarvoor hij in 2007 werd afgeperst en repte hij thans met geen woord over de bedreigingen in 2007 aan het adres van zijn zus S. Daarnaast wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop hij na zijn terugkeer zijn winkel opende en opnieuw problemen kreeg. Verder merkt de commissaris-generaal op dat eerste verzoeker geen enkel begin van bewijs neerlegde van het feit dat hij zijn werk in zijn supermarkt in Kirkuk zou hebben hervat. Verder acht de commissaris-generaal het opmerkelijk dat de familie van eerste verzoeker tijdens zijn verblijf in Nederland geen problemen kende met A. G., terwijl verzoeker na zijn terugkeer in Kirkuk in maart 2012 plots opnieuw door A. G. werd benaderd. Tenslotte stipt de commissaris-generaal aan dat eerste verzoeker nooit heeft geprobeerd om informatie in te winnen bij zijn collega-winkeliers in Mussala om te weten of zijn belagers na maart 2012 nog zouden zijn langsgesproken. Met betrekking tot de aangehaalde problemen in 2006, het incident waarbij zijn broer werd vermoord en de moord in Irak op een Turkmeense familie na zijn vertrek, wordt door de commissaris-generaal opgemerkt dat verzoeker niet aantoonde dat hij naar aanleiding van deze feiten persoonlijk zou worden gevisieerd. Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten (vluchtelingenkaarten, documenten van IOM inzake terugkeer naar Irak, medisch attest van het CHR in Namen) wordt door de commissaris-generaal gesteld dat deze elementen bevatten die niet ter discussie staan en dat het medisch attest niets toevoegt aan de appreciatie van zijn asielrelaas.

Met betrekking tot de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk meent de commissaris-generaal dat op basis van de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, niet kan worden besloten dat er voor burgers actueel een reëel risico op ernstige schade bestaat in Kirkuk als gevolg van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.6. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat bepalende ervaringen dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker ter gelegenheid van het “Nader Gehoor” bij de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst uitdrukkelijk ontkende dat de mensen die hem bedreigden zich hadden bekend gemaakt (stuk 12, Landeninformatie, Rapport van Nader Gehoor, 18 oktober 2007, p. 7), terwijl hij ter gelegenheid van het gehoor voor de commissaris-generaal verklaarde dat de personen die in 2007 naar zijn winkel kwamen zich toen ook al voorstelden als zijnde “personen van A. G.” (stuk 3, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS, 15 oktober 2012, p. 9). Verder gaf verzoeker bij zijn gehoor in België te kennen dat zijn belagers zowel de eerste als de tweede keer 100.000 dollar vroegen (Ibid., p. 11), terwijl hij in Nederland had verklaard dat ze 20.000 dollar wilden (stuk 12, Landeninformatie, Rapport van Nader Gehoor, 18 oktober 2007, p. 7). Tenslotte blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn “Nader Gehoor” in Nederland verklaarde dat hij eerst werd benaderd door een vrouw die hem vroeg om geld te betalen en dat er, indien hij niet zou betalen, iets met zijn zus zou gebeuren (Ibid., p. 4). Ter gelegenheid van zijn asielaanvraag in België had verzoeker nooit gewag gemaakt van bedreigingen aan het adres van zijn zus. Door in het verzoekschrift te poneren dat zij volharden in de verklaringen voor de Belgische asielinstanties, slagen verzoekers er niet in de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal te ontkrachten. De opvallende discrepanties tussen hun verklaringen doen in hoge mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas.

2.7. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 4 januari 2006, nr. 153.278; RvS 10 maart 2006, nr. 156.221). Door wederom te beweren dat hij werd afgeperst door A. G., maakt eerste verzoeker het gegrond karakter van zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk. Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waartoe zij in gebreke blijven. Verzoekers bevestigen thans in hun verzoekschrift dat eerste verzoeker in maart 2012 zijn zaak in Kirkuk zou hebben heropend, terwijl uit zijn verklaringen blijkt dat hij deze heropening zowel in november 2011, ongeveer anderhalve maand na zijn terugkeer naar Irak (stuk 3, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS, 15 oktober 2012, p. 12), als in maart 2012 situeert (Ibid., p. 5). Door één versie van hun relaas als de juiste versie aan te duiden, heffen verzoekers de vastgestelde tegenstrijdigheid niet op en bieden ze hiervoor evenmin een aannemelijke verklaring. Ook door te benadrukken dat zij bij hun asielaanvraag een aantal documenten hadden neergelegd, doen verzoekers geen afbreuk aan de beoordeling van deze bewijsstukken door de commissaris-generaal. In de bestreden beslissingen werd immers gesteld dat deze documenten hun verblijf in Nederland en hun terugkeer naar Irak staven, maar dat deze elementen niet ter discussie staan. Wat het medisch attest van het CHR in Namen betreft, wordt in de beslissingen gesteld dat dit de hoofdpijnlachten van eerste verzoeker aantoonde, maar geen enkele impact heeft op de beoordeling van zijn asielrelaas. De Raad stelt vast dat verzoekers de concrete overwegingen uit de bestreden beslissingen ongemoeid laten, op grond waarvan rechtsgeldig kon worden besloten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.8. Zowel per drager op 16 januari 2013 als per fax op 26 februari 2013, maakten verzoekers een kopie over van een document in het Arabisch, met een vertaling, die als bestelbonnen voor bepaalde producten kunnen worden omschreven. De raadvrouw van verzoekers stelt in haar schrijven van 15 januari dat het stuk een bewijs vormt van de winkel in het thuisland. Er kan echter niet worden ingezien op welke wijze dit stuk een bewijs zou kunnen vormen van het feit dat verzoekers hun winkel na hun terugkeer naar Irak vanuit Nederland zouden hebben heropend. De neerlegging van dit stuk heeft bijgevolg geen enkele invloed op de beoordeling van het asielrelaas.

2.9. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming merkt de Raad in de eerste plaats op dat verzoekers, zich, gelet op de ongeloofwaardigheid van hun asielrelaas, ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Door louter te poneren dat hun relaas wel degelijk beantwoordt aan de definitie van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, slagen verzoekers er niet in hun asielrelaas aannemelijk te maken. Verzoekers kunnen evenmin worden gevolgd waar zij stellen dat de subsidiaire bescherming niet op individuele basis werd beoordeeld. Specifiek met betrekking tot de beoordeling van de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, menen verzoekers dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak nog steeds problematisch is. Hierbij citeren ze uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 12, SRB, De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak-Ninewa-Kirkuk, 31 juli 2012). Uit een selectieve en zelfs foutieve lezing van deze informatie, kan niet

worden besloten dat er actueel in Kirkuk voor burgers sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld. Uit het geheel van de Subject Related Briefing blijkt dat er in Kirkuk in maart 2012 weliswaar een grootschalige aanslag werd gepleegd, maar dat deze provincie over het algemeen relatief rustig is en er geen sprake is van een uitzonderlijke situatie. De kleinschalige aanslagen hebben een gericht karakter (tegen leraars, advocaten, academici, medisch personeel en Koerdische doelwitten), zodat uit de informatie niet blijkt dat er sprake is van willekeurig geweld. Verzoekers brengen geen elementen aan die tot een andere conclusie aanleiding zou geven.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekers tonen evenmin aan dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden of dat er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissingen. Er kan dus geen schending van de zorgvuldigheidsplicht of van het redelijkheidsbeginsel worden vastgesteld. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen manifeste beoordelingsfout aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN